

ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ (ΑΝ)ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΥΤΟΠΟΝΗΡΙΑΣ

Το νεοελληνικό Καθεστώς Leviathan και οι Κυβερνήσεις του, με την καταστροφή που προκάλεσαν στη χώρα, είναι παντελώς ανυπόληπτα στο εξωτερικό, ενώ έχουν χάσει τη νομιμοποίησή τους από την Κοινωνία. Η εξουσία συμπεριφέρεται πλέον ως ο διεθνής γελωτοποιός και ο εγχώριος εξαπατητής.

Ένα τελευταίο, και δραματοποιηθέν, δείγμα μπουφονικής κουτοπονηριάς είχαμε την Παρασκευή.

Οι εκπρόσωποι της Τρόικας, στην καθιερωμένη συνέντευξη Τύπου, είπαν τη βασική αλήθεια για την κατάσταση της χώρας, την οποία οι πάντες γνωρίζουν αλλά το Καθεστώς στη χώρα μας καμώνεται πως αγνοεί.

Είπαν κατ' ουσίαν ότι, όπως πορευόμαστε, οι αριθμοί δεν βγαίνουν για τη σωτηρία της χώρας.

Και εξειδίκευσαν σε δυο άξονες το πρόβλημα. Πρώτον, οι μεταρρυθμίσεις. Εν ολίγοις: «Η πρόοδος στην εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων είναι υπερβολικά αργή». Και: «το πρόγραμμα είναι εντός των στόχων, αλλά δεν θα παραμείνει εντός των στόχων χωρίς μια σημαντική, εκτεταμένη επιτάχυνση των μεταρρυθμίσεων». Αυτά διπλωματικά, και όχι και τόσο διπλωματικά(!), θα πουν ότι αυτό που κάνουμε στον θεμελιωδέστατο τομέα των μεταρρυθμίσεων δεν δίνει βιώσιμο αποτέλεσμα στις θυσίες της κοινωνίας.

Δεύτερον, τα αποτελέσματα των όποιων μεταρρυθμίσεων έχουν το βάρος τους αυξανόμενο στον χρόνο. Οι εκπρόσωποι της Τρόικας είπαν ότι και στο σκέλος των άμεσων και βραχυπρόθεσμων μέτρων η πολιτική της Κυβέρνησης δεν βγαίνει. Ζήτησαν αποκρατικοποιήσεις ύψους 50 δισεκατομμυρίων ευρώ μέχρι το 2015. Και πρότειναν την πώληση περιουσιακών στοιχείων του Κράτους. Στην ουσία δηλαδή είπαν ότι στο σκέλος των εσόδων του Κράτους δεν φθάνει και δεν πρέπει να βασιζόμαστε στη φορολογία. Γιατί όπως δήλωσε ο επικεφαλής της μόνιμης αντιπροσωπείας του ΔΝΤ στην Αθήνα, «...ο φορολογούμενος... κάποια στιγμή αντιδρά, σταματώντας να πληρώνει τους φόρους του». Και μάλιστα συνέδεσε τη φοροδιαφυγή με την αναποτελεσματικότητα των κρατικών επιχειρήσεων (εγώ λέω με την αναποτελεσματικότητα του Κράτους στις λειτουργίες του εν γένει).

Και με αυτόν τον τρόπο οι δύο άξονες αλληλοσυναρτώνται οργανικά. Με απλά λόγια: χωρίς πειστικές μεταρρυθμίσεις που να απελευθερώνουν την κοινωνία από το καθεστώς, η κοινωνία δεν πληρώνει.

Είναι πράγματα που έχω επανειλημμένα διαπραγματευθεί σε άρθρα μου. Είναι πράγματα που λέει η λογική, ο Λόγος του Όντος, και έχουν επαληθευθεί με πολλές, εμπεριστατωμένες εμπειρικές μελέτες. Είναι πράγματα που λένε οι οικονομολόγοι και οι αναλυτές που δεν βρίσκονται σε διατεταγμένη υπηρεσία. Και είναι αποκαλυπτικό της

σοβαρότητας της κατάστασης ότι τα είπαν και οι εκπρόσωποι της Τρόικας, οι οποίοι επιτέλους επιτελούν μια θεσμική λειτουργία συντονισμού ή εξισορρόπησης των συμφερόντων των δανειστών, του δανειζόμενου κράτους και της κοινωνίας του αποτυχόντος κράτους. Και πώς αντέδρασε η κυβέρνηση του Καθεστώτος στη φωνή της λογικής, προερχόμενη από την Τρόικα; Βραδυφλεγώς και φανφαρονικά.

Με μεταμεσονύκτια δήλωση του κυβερνητικού εκπροσώπου. Ο οποίος χαρακτήρισε απαράδεκτη τη συμπεριφορά των εκπροσώπων της Τρόικας στη συνέντευξή τους. Φυσικά εννοούσε ότι είπαν (και) την αλήθεια γενικά μέσα σε πολλά «διπλωματικά». Επικεντρώθηκε όμως στην πρόταση πώλησης κρατικής περιουσίας. Ακούστε τι είπε για την ταμπακέρα: «Η Κυβέρνηση επανειλημμένως έχει τοποθετηθεί για την ανάγκη αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου, με όρους διαφάνειας, ώστε αυτή να συνεισφέρει στην ανάπτυξη, αλλά και στη μείωση του δημόσιου χρέους. Επ' αυτού έχουν γίνει επίσημες ανακοινώσεις, καθώς και λεπτομερής σχεδιασμός σε βάθος πολλών ετών»!!! Τα τέτοια μας έχουν καταστρέψει. Αυτά δεν είναι σοβαρά πράγματα. Είναι σαν πρωτόλειο φοιτητή που αντιγράφει ένα εγχειρίδιο και λέει τα «σωστά» χωρίς να εννοεί τίποτα. Κανένας δεν πιστεύει τέτοιες αερολογίες, από έναν μάλιστα κατά σειρά και καθ' υποτροπή εξαπατητή. Γι' αυτό το Καθεστώς έχει περιπέσει σε ανυποληψία και αναξιοπιστία.

Ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος έδειξε όμως και κωμικό ηρωισμό. Διεκήρυξε Δονκιχωτικά: «Τα όρια της αξιοπρέπειάς μας δεν τα διαπραγματευόμαστε». Ποια είναι τα όρια της αξιοπρέπειάς τους; (Το τονίζω, τα δικά τους, όχι τα δικά μας, της Κοινωνίας των Δημιουργών, γιατί έχουμε άλλα όρια και ανόμοια αξιοπρέπεια το Καθεστώς και η Κοινωνία). Με το Μνημόνιο δεν παρέδωσαν τη χάραξη της οικονομικής πολιτικής της Χώρας και πραγματική νομοθετική εξουσία στην Τρόικα; Δεν υποθήκευσαν μεταφορικά και κυριολεκτικά την περιουσία του Ελληνικού Δημοσίου στους δανειστές; Δεν μίλησε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός για μειωμένη εθνική κυριαρχία; «Μειωμένη»; Σαν να λέμε «λίγο ιερόδουλος»! Μερικά πράγματα δεν επιδέχονται διαβάθμιση, σαν το Παρμενίδειο δίλημμα: Είναι ή Δεν Είναι.

Τα όρια της δικής μας αξιοπρέπειας, της Κοινωνίας, το Καθεστώς και οι Κυβερνήσεις του τα έχουν υπερβεί προ πολλού. Ποια μύγα λοιπόν τον τσίμπησε νύκτωρ τον κυβερνητικό εκπρόσωπο;

Τα όρια της δικής τους αξιοπρέπειας είναι δύο. Να μη λένε οι επίσημοι επίσημα αυτά που έχουν συμφωνήσει οι δικοί μας εξουσιαστές κεκλεισμένων των θυρών. (Δηλαδή να μην τους ξεμπροστιάζουν δημόσια). Και να μην τους λένε οι επίσημοι επίσημα ότι έχουν αποτύχει. (Δηλαδή να μην διαπομπεύουν την ανικανότητά τους). Το τι λένε οι σοφοί, οι ειδικοί, οι λογικοί άνθρωποι δεν τους νοιάζει – δεν είναι επίσημοι. Το τι τους λένε οι επίσημοι ανεπίσημα επίσης δεν τους νοιάζει. (Αλλά τους έχετε δει πως βγαίνουν κατακόκκινοι και καταβεβλημένοι και μπλάβοι από διεθνείς κατ' ιδίαν συναντήσεις;) Όμως το τι τους λένε οι επίσημοι επίσημα και δημόσια, έστω και επιχρυσωμένα, τους καίει και τους κόφτει. Γιατί τους μειώνει την ικανότητα παραπλάνησης της κοινωνίας. Την οποία νομίζουν ότι ακόμα έχουν, αν δεν τους δυσκόλευαν τη ζωή οι «έξω». Και πλανώνται και σε αυτό πλάνην οικτρά. Να μιλάει η ολέθρια και δουλική Ηγετική Αναξιοκρατία που κατέστρεψε τη χώρα για όρια αξιοπρέπειας, όταν ακούει τη φωνή της λογικής που στιγματίζει την ανικανότητα και αναποτελεσματικότητά της, είναι πέρα από το όριο της υποκρισίας. Είναι βέβαια έσχατα αναξιοπρεπές. Αλλά είναι και το άκρον άωτον της Άτης. Γιατί ενώ νομίζει ότι έτσι θα εξαναγκάσει την κοινωνία να πάει μαζί με αυτήν την Παρθένα (!) εναντίον των συμφεροντολόγων προαγωγών ξένων, στην πραγματικότητα πέφτει στο λάκκο που η ίδια

έχει σκάψει για την κοινωνία.

[Δημοσιεύθηκε στον "ΠΑΤΡΙΝΟ ΤΥΠΟ" 14-2-2011]